

PREZYDENT
MIASTA RADOMIA

Radom, dnia 06.03.2017r.
BP.II.310.1.2017

2017 -03- 07

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Radomia, działając na podstawie art.14j § 1 i 3 w związku z art.14b, 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2015r., poz.613 z późn. zm.), art. 2 ust.1 pkt 3), art.4 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2016r., poz. 716 z późn. zm.) w zw. z art.3 pkt 3) ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2016r., poz.290 z późn. zm.) stwierdza, że stanowisko

z siedzibą w Radomiu przy ul. przedstawił w dniu 25 stycznia 2017r. o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego - jest prawidłowe

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 25 stycznia 2017r. (data wpływu do organu 26 stycznia 2017r.), uzupełnionym w dniu 31 stycznia i 10 lutego 2017 (data wpływu 03 lutego i 13 lutego 2017r.)

z siedzibą w Radomiu przy ul. zwrócił się do organu podatkowego o wydanie indywidualnej interpretacji podatkowej w zakresie podatku od nieruchomości stosownie do art. 2 ust.1 pkt 3), art.4 ust.1 pkt 3) ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art.3 pkt 3) ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane w kontekście przedstawionego stanu faktycznego.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Na nieruchomości będącej własnością, oddanej na mocy nieobowiązującego już art.53 ust.1 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej w użytkowanie Podatnikowi działającemu w formie prawnej samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, na podstawie zawartej pomiędzy

jako inwestorem a wykonawcą, dofinansowanej ze środków

c.az, posadowiono instalację kolektorów słonecznych. Sposób posadowienia to przykręcenie konstrukcji stalowych stelaży paneli kolektorów do podwalin z kształtowników stalowych zamkniętych, przymocowanych do stóp fundamentowych żelbetonowych w kształcie walca o średnicy 40cm i wys. 130cm (100cm w ziemi i 30 cm. Ponad powierzchnią terenu).

Podatnik po przeprowadzeniu inwestycji przez został stroną umowy użyczenia instalacji kolektorów słonecznych, składającej się z paneli solarnych, zbiorników i rur oraz pozostałych elementów. Okoliczność ta dla podatnika wydaje

się nieistotna z uwagi na treść art.3 ust.1 pkt 4 lit.a) i b) u.p.o.l. pozwalającego opodatkować niezależnie od tytułu prawnego, ale ma znaczenie przy ocenie zastosowania art. 16g ust.1 pkt 3) u.p.d.o.p., gdyż wskazuje na nieodpłatny sposób nabycia przez Podatnika instalacji. Elementem budowlanym instalacji kolektorów słonecznych trwale związanym z gruntem jest 178 szt. bloków betonowych (stóp fundamentowych) w kształcie walca. Betonowe bloki wpuszczone są 100 centymetrów w głąb gruntu. Oszacowana przez Podatnika wartość robót budowlanych związanych z ich wykonaniem to zł. Tak oszacowana wartość stanowi wartość rynkową, gdyż wyliczono ją na podstawie średnich cen i stawek do kosztorysowania według systemu Sekocenbud obowiązujących w IV kwartale 2016r., a więc w kwartale w którym doszło do nieodpłatnego nabycia w formie umowy użyczenia z dnia 01.12.2016r. Oszacowania nie można było dokonać na podstawie kosztorysu konsorcjum wykonawców instalacji, gdyż wykonawca inwestorowi przedstawił tylko uproszczony kosztorys do projektu wykonawczego obejmujący pod pozycją „montaż konstrukcji pod kolektory słoneczne” nie tylko fundamenty, ale i konstrukcje wsporcze. Tak oszacowana wartość zgodna jest ze sposobem ustalania wartości początkowej o jakim mowa w art.4 ust.1 pkt 3) u.p.o.l. w zw. z art.16g ust.1 pkt 3) u.p.d.o.p.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

1.Czy prawidłowe jest przyjęcie, że podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości w przypadku kolektorów słonecznych posadowionych na elementach trwale związanych z gruntem jest wartość elementów budowlanych trwale związanych z gruntem?

Stanowisko Podatnika w sprawie oceny prawnej jest następujące:

Na mocy art.3 ust.1 pkt 4 lit.a) u.p.o.l. Podatnik wyjaśnia, że jest podatnikiem podatku od nieruchomości, jako posiadacz nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność jednostki samorządu terytorialnego.

W ocenie Wnioskodawcy Przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości są m.in. budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (art.2 ust.1 pkt 3 u.p.o.l.).

Zdaniem podatnika zasadne jest traktowanie w przedstawionym stanie faktycznym kolektorów słonecznych zgodnie z art. 3 pkt 3) P.b. jako urządzenia technicznego, które posiadać może część budowlaną. Zgodnie z definicją zawartą w tym przepisie część budowlana urządzenia technicznego stanowi budowlę, która stanowi już zgodnie z treścią art.2 ust.1 pkt 3) u.p.o.l. przedmiot opodatkowania.

Stanowisko swoje Podatnik poparł orzecznictwem sądów administracyjnych, Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 13.06.2014r. I SA/Op 327/14, Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 06.08.2014r. I SA/Sz 216/14.

Zdaniem Podatnika podstawą opodatkowania jest zgodnie z art.4 ust.1 pkt 3 u.p.o.l. wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne. Podatnik nie może dokonywać amortyzacji ogniw fotowoltaicznych i ich elementów budowlanych, ponieważ nie zostały one jeszcze przekazane jako środek trwały, ale w sytuacji gdy zostały one nieodpłatnie przekazane, to na potrzeby podatku od nieruchomości możliwe jest ustalenie wartości początkowej elementów budowlanych w sposób zgodny z art. 16g ust.1 pkt 3) ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych - jako wartości rynkowej z dnia ich nabycia. Wartość rynkową wobec braku kosztorysu przedstawionego przez wykonawcę robót budowlanych obejmującego odrębnie bloki betonowe, Podatnik oszacował na podstawie powszechnie uznawanego wykazu średnich cen i stawek do kosztorysowania według systemu Sekocenbud wydawnictwa „Ośrodek Wdrożeń Ekonomiczno-Organizacyjnych Budownictwa PROMOCJA Sp. z o.o.

Biorąc pod uwagę powyższe stanowisko co do oceny prawnej oraz:

- wartość bloków betonowych (stóp fundamentowych) stanowiących element budowlany instalacji kolektorów słonecznych wynoszącą 2000 zł.

-ustalenie przez Podatnika wartości bloków betonowych (stóp fundamentowych), tj. ustalenie wartości przedmiotu opodatkowania poprzez sporządzenie kosztorysu inwestorskiego ich wykonania na podstawie średnich cen i stawek do kosztorysowania według systemu Sekocenbud obowiązujących w IV kwartale 2016r.

za prawidłowe Podatnik uznaje ustalenie podstawy opodatkowania części budowlanej urządzenia technicznego - bloków betonowych (stóp fundamentowych) będącego budowlany elementem instalacji kolektorów słonecznych (tj. będącego budowlą w rozumieniu u.p.o.l.) jako wartości bloków betonowych (stóp fundamentowych) wg kosztorysu inwestorskiego ich wykonania odpowiadającego wartości rynkowej z dnia nabycia.

Organ podatkowy po przeanalizowaniu przedstawionego we wniosku stanu faktycznego i stanowiska Wnioskodawcy, według przepisów obowiązujących w dniu złożenia wniosku wyjaśnia co następuje:

W ramach art.2 ust.1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uregulowany został zakres przedmiotowy podatku od nieruchomości, któremu podlegają nieruchomości i obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ustawodawca, określając przedmiot podatku od nieruchomości, wskazuje na konkretny katalog przedmiotów objętych opodatkowaniem, w tym budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, przy czym na potrzeby opodatkowania podatkiem od nieruchomości, ustawodawca wprowadził w art. 1a ust.1 pkt 2 ustawy legalną definicję budowli.

Zgodnie z tą definicją za budowle należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Z art.3 pkt 1) prawa budowlanego wynika, że obiektem budowlanym jest budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.

Obiektem budowlanym jest budowla, zdefiniowana w art.3 pkt 3 prawa budowlanego. Zgodnie z tym przepisem przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Z podatkowej definicji budowli wynika, że jest nią nie tylko obiekt budowlany ale także urządzenie budowlane. Zgodnie z art.3 pkt 9) ustawy Prawo budowlane pod pojęciem urządzenia budowlanego należy rozumieć urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Odnosząc się do przywołanych wyżej regulacji prawnych oraz danych wskazanych we wniosku, w ocenie organu podatkowego nie budzi wątpliwości, że przedmiotowa instalacja kolektorów słonecznych przykręcona do podwalin z kształtowników stalowych

przymocowanych do stóp fundamentowych żelbetowych, umocowanych w gruncie nie jest ani budynkiem, ani obiektem małej architektury. Jak wynika z opisu stanu faktycznego zawartego we wniosku, instalacja kolektorów słonecznych dla celów stabilnego montażu posiada odrębną wydzieloną część budowlaną.

W ramach regulacji art.3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane ustawodawca definiując pojęcie budowli uznał, że stanowią ją wyłącznie części budowlane urządzeń technicznych takich jak kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń. Skoro zatem ustawodawca jako budowle zdefiniował tylko część budowlaną urządzeń technicznych, to przesądził, że dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości, opodatkowaniu podlega tylko część budowlana urządzenia technicznego. Dokonane przez ustawodawcę wymienienie poszczególnych części budowlanych urządzeń technicznych nie stanowi zamkniętego katalogu, gdyż w tej samej regulacji przewidziano także możliwość istnienia innych, niewymienionych wprost z nazwy urządzeń technicznych, które również mogą mieć wydzieloną część budowlaną.

Tak więc w omawianym stanie, stopy fundamentowe i inne elementy konstrukcyjne spełniają funkcje stabilizujące urządzenie, pozwalając na jego bezpieczne i użytkowe wykorzystanie. Dlatego zasadnym jest uznanie kolektorów słonecznych za urządzenie techniczne, które nie może być przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości, a opodatkowaniu tym podatkiem stosownie do art.1a ust.1 pkt 2, art.2 ust.1 pkt 3 i art.4 ust.1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art.3 pkt 3) i pkt 9) ustawy Prawo budowlane podlegać będą wyłącznie jako budowla części budowlane urządzenia.

Interpretacja art. 2 ust.1 pkt 3) i art.4 ust.1 pkt 3) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art.3 pkt 3) ustawy Prawo budowlane przedstawiona przez Stronę w ocenie organu podatkowego jest zgodna z przepisami prawa. Tak więc, według organu udzielającego odpowiedzi na pytanie Podatnika, podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości w przypadku kolektorów słonecznych posadowionych na elementach trwale związanych z gruntem jest wartość elementów budowlanych trwale związanych z gruntem.

W świetle przywołanych poglądów doktryny prawa podatkowego oraz orzecznictwa należy przyjąć, iż stanowisko przedstawione przez podatnika w złożonym wniosku dotyczącym interpretacji przepisów prawa podatkowego jest prawidłowe (wyrok WSA w Opolu I Sa/Op 327/13 z dnia 13.06.2014r., wyrok WSA w Bydgoszczy I SA/Bd 683/16 z dnia 08.11.2016r).

Pouczenie

Na niniejszą interpretację przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu ul. Słowackiego 7, po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu, który wydał interpretację, w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, t.j. Dz. U. z 2016r. poz.718 z późn. zm.).

Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach) za pośrednictwem organu, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa (art. 53 § 2 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Zgodnie z art. 57 w/w ustawy skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym.

Otrzymują:

1. adresat
2. a/a

